

หน่วยที่ 8

การเลือกใช้แหล่งบริการ ช่วยเหลือที่เป็นมิตร

หัวข้อเรื่อง (Topics)

8.1 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

8.2 ภาวะการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

8.3 การเลือกใช้แหล่งบริการช่วยเหลือที่เป็นมิตรในพื้นที่

8.1 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คือ กลุ่มโรคต่าง ๆ ที่ติดต่อจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง โดยการมีเพศสัมพันธ์ บางโรคอาจติดต่อโดยการสัมผัส หรือการถ่ายทอดสู่ทารกขณะอยู่ในครรภ์มารดา

8.1.1 โรคซิฟิลิส (Syphilis)

1. สาเหตุ

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ “ทรีโพนีมา พัลลิดัม” (*Treponema Pallidum*) มีรูปร่าง คล้ายเกลียว ส่วนสามารถเคลื่อนไหวได้

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
(ซิฟิลิส)

โรคซิฟิลิสเมื่อได้รับเชื้อแล้วประมาณ 6 สัปดาห์ ผู้ป่วยจะมีผื่นขึ้นตามผิวหนัง

2. อาการ

ระยะที่ 1 เมื่อได้รับเชื้อแล้วประมาณ 10–90 วัน จะเกิดแผลริมแข็งในบริเวณที่ได้รับเชื้อ มักจะเกิดขึ้นเป็นแผลเดี่ยว

ระยะที่ 2 เกิดหลังจากระยะที่ 1 แล้วประมาณ 6 สัปดาห์ เรียกว่า ระยะออกดอก ผู้ป่วย จะมีผื่นขึ้นตามผิวหนัง ลักษณะเป็นผื่นแดง ผื่นจะหายไปเอง

ระยะที่ 3 เป็นระยะแฝงหรือระยะที่ไม่มีอาการ จะรู้ว่าผู้ป่วยเป็นโรคซิฟิลิสด้วยการตรวจเลือดเท่านั้น

ระยะที่ 4 เป็นระยะหลังสุดที่เชื้อโรคทำอันตรายแก่อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย จนทำให้เกิดอาการต่าง ๆ เช่น ถ้าเป็นที่สมองหรือไขสันหลังจะทำให้สติปัญญาเสื่อม

ระยะพักตัว โรคซิฟิลิสโดยเฉลี่ยมีระยะพักตัวประมาณ 21 วัน จึงแสดงอาการของโรคออกมา บางรายอาจจะยังไม่แสดงอาการ และอาจแสดงอาการเมื่อเวลาผ่านไปนาน 5–10 ปี หรือนานกว่านี้

3. การติดต่อ

- (1) การมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นวิธีที่ติดต่อจากผู้ป่วยโดยตรง
- (2) การใช้เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วย
- (3) การใช้ภาชนะ เช่น ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ร่วมกับผู้ป่วย
- (4) การสัมผัสปากโดยการจูบกับผู้ป่วย อาจทำให้เชื้อโรคเข้าสู่บาดแผลในปากได้
- (5) ติดต่อกันทางเลือด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคหรือที่สงสัยจะเป็นโรค
- (2) ไม่ใช้ข้าวของเครื่องใช้ร่วมกับผู้ป่วย
- (3) รักษาความสะอาดของร่างกายอยู่เสมอ
- (4) ถ้ามีอาการสงสัยว่าอาจได้รับเชื้อโรค ควรรีบไปพบแพทย์
- (5) ก่อนแต่งงานควรให้แพทย์ตรวจเลือด

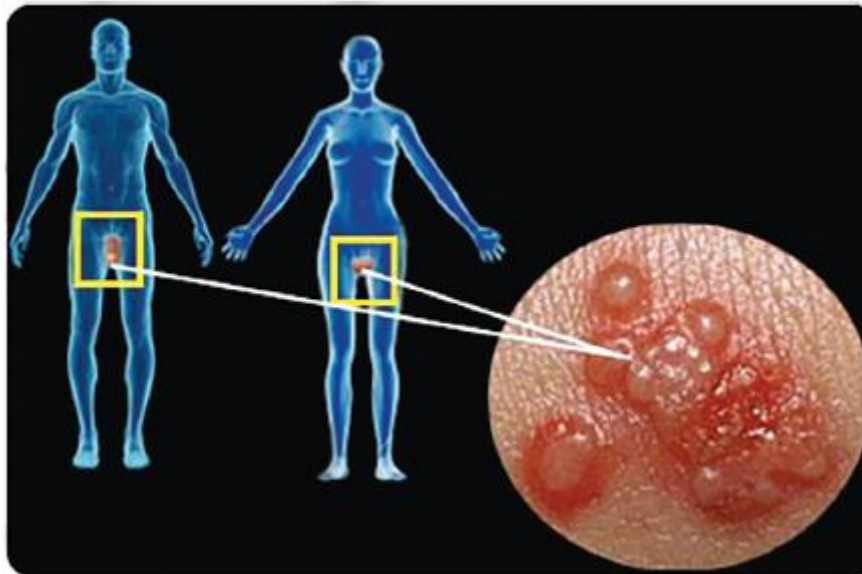

8.1.2 โรคหนองใน (Gonorrhoea)

1. สาเหตุ

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ “ไนซีเรีย โกโนเรีย” (Neisseria Gonorrhoea) เป็นเชื้อโรคที่ขยายและแพร่พันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว โดยเชื้อโรคจะปนออกมากับเลือด ต่อม น้ำเหลืองที่อักเสบ และน้ำหนองจากแผล

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
(หนองใน)

โรคหนองในเป็นโรคที่เกิดกับเยื่ออวัยวะต่าง ๆ จนทำให้เกิดเป็นหนอง ส่วนมากเป็นที่อวัยวะสืบพันธุ์

2. อาการ

เป็นโรคที่เกิดกับเยื่อบุอวัยวะต่าง ๆ จนทำให้เกิดเป็นหนอง ส่วนมากเป็นที่อวัยวะสืบพันธุ์ ทำให้รู้สึกแสบขัดในเวลาถ่ายปัสสาวะ เชื้อโรคนี้อาจทำให้เกิดการอักเสบที่เยื่อตา ตามข้อต่าง ๆ ต่อม้ำเหลือง และ ที่หัวใจ

ระยะพักตัว โรคหนองในมีระยะพักตัวประมาณ 3–5 วัน จึงแสดงอาการของโรคออกมา

3.การติดต่อ

- (1) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย
- (2) การใช้เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วย
- (3) การใช้ภาชนะและของใช้ร่วมกับผู้ป่วย
- (4) การติดจากมารดาสู่ทารกโดยตรงในระหว่างการคลอด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคหรือที่สงสัยจะเป็นโรค
- (2) ไม่ใช้เครื่องนุ่งห่มและของใช้ต่าง ๆ ร่วมกับผู้ป่วย
- (3) ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายและอวัยวะเพศ
- (4) รักษาความสะอาดของเสื้อผ้า ชุดชั้นใน ไม่ใส่ซ้ำ และไม่ใช้ร่วมกับผู้อื่น
- (5) ถ้าสงสัยหรือมีอาการผิดปกติ เช่น มีหนองไหลจากอวัยวะเพศ ควรรีบไปพบแพทย์

8.1.3 โรคแผลริมอ่อน (Chancroid)

1. สาเหตุ

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ “เฮโมฟิลัส ดูเครย์” (Haemophilus Ducreyi) โดยเชื้อโรคจะปนออกมากับเลือด น้ำเหลือง และน้ำหนองจากแผลของผู้ป่วย

โรคแผลริมอ่อนเกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ เฮโมฟิลัส ดูเครย์ (Haemophilus Ducreyi)

2. อาการ

ในระยะแรกจะเกิดเป็นตุ่มใส ๆ บริเวณที่เชื้อโรคเข้า ต่อมาจะเกิดเป็นหนองแล้วแตกเป็นแผล ตำแหน่งของแผลอาจเกิดได้ทั่วบริเวณอวัยวะเพศ โดยแผลจะมีลักษณะตื้น มีขอบขรุขระ ไม่แข็ง บริเวณแผลจะมีอาการปวดมาก

ระยะพักตัว โรคแผลริมอ่อนมีระยะพักตัวประมาณ 1-7 วัน จึงแสดงอาการของโรคออกมา

3. การติดต่อ มีหลายวิธีดังนี้

- (1) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย
- (2) การใช้เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วย
- (3) การใช้ภาชนะและของใช้ร่วมกับผู้ป่วย
- (4) การติดจากการตาสู่สารกโดยตรงในระหว่างการคลอด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคหรือมีบาดแผลบริเวณอวัยวะเพศ
- (2) ไม่สำส่อนทางเพศ
- (3) ควรสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งก่อนมีเพศสัมพันธ์
- (4) รักษาความสะอาดของร่างกายโดยเฉพาะบริเวณอวัยวะเพศ
- (5) ผู้ป่วยควรงดการมีเพศสัมพันธ์ทุกรูปแบบและไปพบแพทย์

8.1.4 โรคฝีมะม่วง (Lymphogranuloma Venereum)

1. สาเหตุ

เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรียชื่อ “คลาไมเดีย ทราโคมาติส” (Chlamydia Trachomatis) ซึ่งมักเกิดการติดเชื้อที่อวัยวะสืบพันธุ์หรือทวารหนัก เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เรื้อรัง พบมากในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอชไอวีหรือพวกรักชาย

โรคฝีมะม่วงอาการในระยะที่ 2 ต่อม้ำเหลืองที่ขาหนีบจะบวมโตและมีการเจ็บมาก ผิวหนังบริเวณที่เป็นฝีมะม่วงมีอาการอักเสบ มีลักษณะบวม แดง ร้อนร่วมด้วย

2. อาการ อาการของโรคแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 หลังผู้ป่วยติดเชื้อ 3 สัปดาห์ จะมีตุ่มนูนเล็ก ๆ เกิดขึ้นหรือเป็นแผลตื้น ๆ แต่ไม่มีอาการเจ็บปวด จะมีแผลเปื่อยขึ้นมาและหายไปเองภายใน 2-3 วัน

ระยะที่ 2 ต่อมาน้ำเหลืองที่ขาหนีบจะบวมโตเป็นก้อนฝีขนาดใหญ่และมีอาการเจ็บมาก ผิวหนังบริเวณที่เป็นฝี จะมีอาการอักเสบ มีลักษณะบวม แดง ร้อนร่วมด้วย

ระยะที่ 3 เกิดขึ้นหลังจากได้รับเชื้อมานานถึง 20 ปี ผู้ป่วยมักเกิดอาการลำไส้อักเสบ รู้สึกคัน ทวารหนัก มีหนองและเลือดออกจากทวารหนัก ปวดเบ่งเหมือนจะถ่ายหนักตลอดเวลา

3. การติดต่อ มีหลายวิธีดังนี้

- (1) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย
- (2) การใช้เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มร่วมกับผู้ป่วย
- (3) การใช้ภาชนะและของใช้ร่วมกับผู้ป่วย
- (4) การติดจากมารดาสู่ทารกโดยตรงในระหว่างการคลอด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรค
- (2) หลีกเลี่ยงการเที่ยวกลางคืนหรือการสำส่อนทางเพศ
- (3) ก่อนมีเพศสัมพันธ์ควรสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง
- (4) รักษาความสะอาดของอวัยวะเพศหลังการร่วมเพศทันทีทุกครั้ง

8.1.5 โรคหนองในเทียม (Non-Gonococcal Urethritis)

1. สาเหตุ

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียชื่อ “คลาไมเดีย ทราโคมาติส” (Chlamydia Trachomatis) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พบได้บ่อย และมีอาการคล้ายโรคหนองในแท้ แต่จะไม่ได้เกิดจากการติดเชื้อหนองในแท้

2. อาการ

ในผู้ชายจะมีอาการเสป หรือรู้สึกคันที่ท่อปัสสาวะ ปัสสาวะขัด อาจมีมูกใสหรือขุ่น หรือมีหนองออกมาจากองคชาต มักพบในตอนเช้า ในผู้หญิงมักไม่มีอาการ อาจมีตกขาวเล็กน้อยในบางราย แต่ในกรณี ที่การติดเชื้อลามไปถึงท่อนำไข่

ระยะฟักตัว หลังจากได้รับเชื้อมักจะแสดงอาการภายใน 1-2 สัปดาห์ หรืออาจนานกว่านั้น

โรคหนองในเทียมในผู้ชายจะมีอาการแสบหรือคันที่ท่อปัสสาวะ
ปัสสาวะขัด อาจมีมูกใสหรือขุ่น หรือมีหนองออกมาจากองคชาต

3. การติดต่อ มีหลายวิธีดังนี้

- (1) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่ถุงยางอนามัย
- (2) การติดต่อจากแม่ไปสู่ลูกในขณะที่มีการคลอดปกติทางช่องคลอด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) เลือกมีคู่นอนเพียงคนเดียว ไม่สำส่อนทางเพศ
- (2) หลีกเลี่ยงการเที่ยวกลางคืน และถ้าจะหลับนอนกับคนอื่นหรือคนที่สงสัยว่าจะมีเชื้อ
- (3) สวมถุงยางอนามัยทุกครั้งก่อนมีเพศสัมพันธ์
- (4) ควรฟอกล้างด้วยสบู่ทันทีหลังร่วมเพศ อาจช่วยลดการติดเชื้อลงได้บ้าง
- (5) หากสงสัยว่าจะมีอาการเป็นโรคหนองในเทียม ควรงดการมีเพศสัมพันธ์และรีบไป

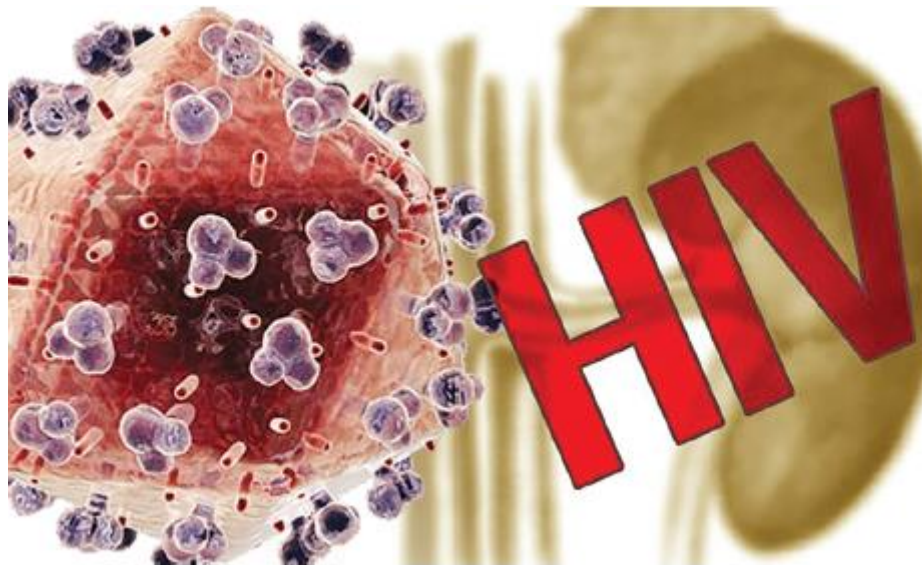
พบแพทย์

8.1.6 โรคเอดส์ (AIDS : Acquired Immune Deficiency Syndrome)

1. สาเหตุ

เกิดจากเชื้อไวรัสที่มีชื่อว่า “ฮิวแมน อิมมิวโนเดฟีเซียนซี ไวรัส” (Human Immunodeficiency Virus : HIV) เชื้อไวรัส HIV ถูกค้นพบครั้งแรกที่แอฟริกามานานกว่า 70 ปีแล้ว ไวรัสชนิดนี้จะทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของผู้ติดเชื้อทำงานบกพร่อง ปัจจุบันยังไม่มีทางรักษาให้หายขาด แต่ทำได้เพียงควบคุมอาการและรักษาแบบ ประคับประคอง

โรคเอดส์เกิดจากเชื้อไวรัสที่มีชื่อว่า ฮิวแมน อิมมิวโนเดฟีเซียนซี ไวรัส
(Human Immunodeficiency Virus : HIV)

2. อาการ

(1) ระยะติดเชื้อไวรัสเอดส์ เป็นระยะที่ไม่มีอาการใด ๆ ผู้ป่วยจะดูเหมือนคนมีสุขภาพ แข็งแรง ปกติ แต่อาจมีอาการป่วยเล็กน้อย

(2) ระยะมีอาการสัมพันธ์กับโรคเอดส์ เรียกระยะนี้ว่า ระยะปรากฏอาการ ผู้ติดเชื้อ HIV จะ ปรากฏอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- มีไข้สูงเกิน 37.8 องศาเซลเซียส ติดต่อกันนานเกิน 3 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ
- น้ำหนักลดอย่างรวดเร็ว
- ท้องเสียเรื้อรังนานกว่า 1 สัปดาห์
- มีอาการบวมที่ต่อมน้ำเหลืองบริเวณคอ รักแร้ และขาหนีบ
- เหงื่อออกมากผิดปกติในตอนกลางคืน
- มีผื่นตามผิวหนัง ในช่องปาก จมูก และเปลือกตา
- เกิดแผลที่ริมฝีปาก อวัยวะเพศ และทวารหนัก
- มีอาการเหนื่อยผิดปกติ
- ปอดอักเสบ เป็นโรคเริ่มหรือลุกลาม
- สูญเสียความจำ มีอาการซึมเศร้า และอาการทางระบบประสาทอื่น ๆ

ในระยะปรากฏอาการผู้ติดเชื้อ HIV จะมีผื่นตามผิวหนัง

(3) **ระยะโรคเอดส์** ผู้ป่วยจะมีโรคหรือภาวะแทรกซ้อนอื่น ๆ เข้ามา ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย จะเสียหายอย่างมาก จนร่างกายไม่สามารถกำจัดเชื้อโรคต่าง ๆ

3. การติดต่อ มี 3 ทาง ดังนี้

- (1) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อ HIV ซึ่งถือเป็นสาเหตุหลัก
- (2) การรับเชื้อผ่านทางเลือดและผลิตภัณฑ์จากเลือด เป็นวิธีการแพร่เชื้อที่มีผลมากที่สุด โอกาสติดเชื้อขึ้นอยู่กับปริมาณเชื้อไวรัสที่มีอยู่ในเลือด
- (3) การติดต่อผ่านจากแม่สู่ลูก เกิดจากแม่ที่มีเชื้อ HIV อยู่แล้วตั้งครรภ์ เชื้อ HIV สามารถแพร่กระจายจากแม่สู่ลูกได้ตั้งแต่อ่อนคลอด ขณะคลอด และหลังคลอด

4. การป้องกัน มีวิธีการดังนี้

- (1) ไม่สำส่อนทางเพศ มีคู่นอนเพียงคนเดียว
- (2) ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
- (3) หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเสี่ยงที่จะติดโรค
- (4) ควรตรวจร่างกายและตรวจเลือดก่อนแต่งงานหรือมีบุตร
- (5) งดการใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่นและงดใช้สารเสพติดทุกชนิด
- (6) ไม่ใช้บริการสัก ฟังเข็ม เจาะหู กับร้านที่ไม่สะอาดหรือไม่มีการฆ่าเชื้อ
- (7) ไม่ใช้แปรงสีฟัน มีดโกน หรือของใช้ที่อาจทำให้เกิดแผลร่วมกับผู้อื่น

8.2 ภาวะการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง การตั้งครรภ์ที่ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายยังไม่พร้อม ไม่ได้มีการวางแผนจะให้เกิดขึ้น ไม่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการคุมกำเนิด

8.2.1 สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร มีหลายสาเหตุดังนี้

1. ไม่ได้รับการแนะนำสั่งสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องจากพ่อแม่หรือผู้ที่เลี้ยงดู
2. ขาดความรักและการเอาใจใส่จากพ่อแม่
3. การเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น
4. ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง
5. การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น เช่น หนังสือ ซีดี อินเทอร์เน็ต
6. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย
7. การใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จนทำให้ขาดสติควบคุมตัวเองไม่ได้
8. การอยู่กันสองต่อสองกับเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน
9. การเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติที่ผิด ๆ
10. การใช้เวลาหมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากเกินไป

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมไทยที่ต้องรีบแก้ไข

8.2.2 ผลกระทบจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

1. ปัญหาทางด้านร่างกาย

เนื่องจากผู้ที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรส่วนใหญ่จะมีอายุน้อย สภาพร่างกายยังเจริญเติบโต ไม่เต็มที่ ร่างกายยังไม่พร้อมกับการตั้งครรภ์ ทำให้มีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อน

2. ปัญหาทางด้านจิตใจ

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่มีการวางแผนมาก่อน ซึ่งอาจเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความประมาท รักสนุก หรือถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ จึงทำให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียด

3. ปัญหาทางด้านครอบครัวและสังคม

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวและสังคม เนื่องจากความไม่พร้อม ของทั้งสองฝ่ายในเรื่องบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบจนทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว

8.2.3 การป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

1. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การไม่เทียวกลางคืน การไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การไม่คบหากับคนแปลกหน้า การไม่เดินในที่เปลี่ยวและมีอันตราย เป็นต้น

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นหนึ่งในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. ไม่แต่งกายรัดรูป เปิดเผยสัดส่วนในที่สาธารณะ
3. รู้จักทักษะการปฏิเสธ เป็นการช่วยลดความต้องการทางเพศได้
4. รู้จักทักษะการต่อรอง
5. รู้จักการคุมกำเนิด
6. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัว
7. ต้องเรียนรู้ถึงความคิดเห็นต่างกันของหญิง-ชายในเรื่องเพศ
8. วัยรุ่นชายควรคิดเสมอว่าวัยรุ่นหญิงเป็นเพศเดียวกับแม่ พี่สาว

8.3 การเลือกใช้แหล่งบริการช่วยเหลือที่เป็นมิตรในพื้นที่

8.3.1 มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมซึ่งตกเป็นเหยื่อของความโหดร้ายทารุณในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเรื่องการข่มขืนทารุณกรรม ทำร้ายร่างกาย ถูกหลอกลวงจากขบวนการค้ามนุษย์ทั้งในและต่างประเทศ

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

8.3.2 มูลนิธิผู้หญิง

เป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งดำเนินการด้านพัฒนาสตรี ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิง และเด็กที่ประสบปัญหา ตลอดจนรณรงค์ให้สังคมได้ตระหนักถึงปัญหาที่ผู้หญิงเผชิญอยู่ในสังคมปัจจุบัน

มูลนิธิผู้หญิง

8.3.3 มูลนิธิเพื่อนหญิง

เป็นองค์กรพัฒนาเอกชน มีฐานะเป็นนิติบุคคลจากกระทรวงมหาดไทย มีบทบาทพิทักษ์สิทธิ และให้ความช่วยเหลือสตรีที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติ

มูลนิธิเพื่อนหญิง

8.3.5 สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ บ้านพักฉุกเฉิน ดอนเมือง

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ เป็นองค์กรเอกชนสาธารณกุศลซึ่งไม่แสวงหากำไร เป็นโครงการบ้านพักฉุกเฉิน เพื่อเป็นที่พักพิงชั่วคราวให้แก่ผู้หญิง และเด็กที่เดือดร้อน

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ บ้านพักฉุกเฉิน ดอนเมือง

